

Ősztől a legkorszerűbb módon gyártják a híres szegedi szalámit

A tegnap még modernnek hitt gépeket ma újabbakkal cserélik fel

Alig néhány hete, hogy megjelent a párt márciusi határozata, máris sok kézzel fogható tényből tapasztalhatjuk valótársait. Egyrészt az üzemi dolgozók nem vetélkedésbe kezdtek teljesítésükért, másrészt fontos intézkedések születtek a határozat beruházás jellegű feladatainak megoldására. A többi között megállapítja a határozat, hogy »egész nép-gazdaságunk fejlődését csak úgy tudjuk meggyorsítani, ha a műszaki fejlesztésben... jelentős lépést teszünk előre«. Ez a gyakorlatban annyit jelent, hogy

ki kell cserélni a régi, elavult munkagépeket, újabb, nagyobb kapacitásúakkal, vagy modernizálni kell őket.

A Szegedi Szalámgépgyárban másfél évvel ezelőtt nagy megelégedéssel, érdeklődéssel fogadtak egy nagy kapacitású finomvágó gépet. Nem volt csodálatos az érdeklődés, hiszen ez a gép néhány perc alatt 70 kilo húst vág össze. Most e gépre mégis azt mondják, kicserélik újabbra. A gép nem romlott el, sokat termel ma is, de hát

újabb, még nagyobb kapacitású, kevesebb munkát foglalkoztató gép kerül helyére.

A szalámitöltő-gépek sem ideálisak, ezeket is általában a modern húspari gépek között tartották nyilván a gyár dolgozói. Most arról értesültek, hogy a finomvágóval együtt ezek is »leváltásra« kerülnek.

Már meg is érkezett az üzembe egy félautomata szalámitöltő gépsor első egysége.

Az eddigi négy töltőgépet ez az egy — amelyet kombináltak a finomvágóval — helyettesíti majd. Nemcsak egyszerű helyettesítésről lesz szó. Nagy segítséget nyújt majd a termelékenység növelésében és sok munkaerő takaríthatnak meg vele. Ez a félautomata gépsor vágja, fűszerezi és légteleníti a húst, készíti az úgynevezett szalámpasztát.

anélkül, hogy különösebb emberi beavatkozásra szükség lenne, csak a négy töltőgépnél kell alkalmazni egy-egy munkást.

Ma még a szalámgépgyárban búsáralási, töltési része is hosszú folyamat, nehéz munka. A húst durvavágás után — szaknyelven szólva — csurgatják, szikkasztják az üzem egyik földszinti munkatérjében. Itt kerül ezután sor a finomvágásra. Ezt követi a fűszerezés és a hús

hatalmas kádakba, úgynevezett teknőbe döngölése. Ezt nevezik a szalámgépgyárban légtelenítésnek. Innen kerül a szalámpasztát a töltőgépekbe. Ott is meg sulykolni, préselni kell, nehogy levegő maradjon a pasztában, mert ez később a szalámi romlását idézhetné elő.

Az új töltőgépsor egy helyen és egy időben végzi a finomvágást, a fűszerezést, s a töltőtartályokba préselést, légtelenítést.

Előreláthatóan a gép olyan mértékben növeli majd meg a töltőréteg kapacitását, hogy a kötőzórészelet bővíteni kell. Több embert felszabadít a töltőteremben, de még több embert követel a további munkafolyamatoknál.

Az új automatagép tehát egyetlen munkás kereseti lehetőségét sem veszi el, hanem gyorsítja a termelést, növeli a gyár kapacitását.

Kevesebb költséggel több szalámi készül majd a szegedi gyárban.

Az új gépsor beállítására júliusban, az üzemi nagyjavítási munkák idején kerül sor.

s mire ősszel megindul a nagy szezon, ezen a félautomata gépsoron töltik a híres szegedi szalámit.

Végső szakaszban a békés gazdasági vetélkedés

A TÖRTÉNELEMBEN biztosan jól fog-nak emlékezni 1959. januárjára. Ennek a hónapnak az elején röptették ki a világ-űrbe a naprendszer első mesterséges bolygóját, egy közel másféltonnás szerkezetet, mely sohasem tér vissza a Földre. Az ember visszavonhatatlanul beletette kezéjét a naprendszerbe. Időtlen időig kering a bolygó, belsejében a vörös lobogóval, szimbolizálva, hogy ez a nagy eredmény a szocializmus szülötte.

E nagyszerű nyitány után egy másik nagy jelentőségű esemény vonta magára a világ figyelmét. Az év első hónapjának végén összeült az SZKP XXI. kongresszusa, és meghirdette a kommunizmus építésének immár gyakorlati programját s részletesen kidolgozta az első szakasz tervét — a 7 éves tervet. Az eddig elért eredményekre alapozva ugyanis lehetővé vált, hogy a Szovjetunió — Hruscsov elvtárs szavaival — »fejlődésének igen fontos időszakába — a kommunista társadalom általánosan kibontakozó építésének időszakába lépjen.« A Szovjetunióban nem kevesebbet tüztek ki célul, mint a kommunizmus anyagi-technikai bázisának kiépítését és a nép anyagi, továbbá szellemi szükségleteinek mind tökéletesebb kielégítését. A kommunista társadalom megalapozásának követelményei diktálták a 7 éves tervnek is — barátot és ellenséget egyaránt csodálatra készítő — célkitűzéseit. Egyben — az előbbi elválasztatlanul — most érkezett döntő szakaszába az a békés gazdasági versengés, melyet a szocializmus és a kapitalizmus egymással vív az első proletárállam létrejöttének pillanatától.

A SZOVJETUNIO gazdasági fejlődése

példa nélkül áll a történelemben. Rendkívül alacsony szintről indult, s mégis az elmúlt évtizedekben sorra maga mögött hagyta a félfejllett, majd az egészen fejlett kapitalista államokat a termelés össz-mennyiségét tekintve, és csak egyetlen vetélytársa maradt, az Amerikai Egyesült Államok. A szocializmus és a kapitalizmus békés gazdasági vetélkedése tehát e két nagy gazdasági hatalom között éleződik ki. A Szovjetunió most azt tűzheti ki programjául, hogy mindenféle kapitalista termelést — tehát az Egyesült Államok termelését is — túlszárnyalja mind a termelt javak mennyiségében, mind pedig az egy főre eső termelésben.

Az a nagy riadalom, amelyet a 7 éves terv ellenőrző számai és a terv-realistának vizsgálataiból adódó pozitív eredmények kiváltottak a burzsoá államok vezetőiből, már önmagában is arra utal, hogy a verseny valóban végső szakaszába jutott; hogy a versenyt komolyan kell venni mindenkinek. Egyben azt is mutatja, hogy ennek a nagy gazdasági párviadalnak a kimenetele nem kétséges a józanul gondolkodó emberek előtt. Mert bár a Szovjetunió termelésének össz-mennyisége jelenleg kb. fele az Egyesült Államokénak, mégis a következő szempontok az értékelésben a szovjet termelés felé billentik a mérleget.

Nem szabad elfeledni, hogy ezelőtt mintegy negyven esztendővel a Szovjetunió termelése alig több mint tizenötödrésze volt az Egyesült Államokénak. Az azóta bekövetkezett arányeltolódás azt mutatja, hogy a szovjet termelés mérhetetlenül nagyobb ütemben növekszik az Egyesült Államokénál.

Az utóbbi évek azt mutatják, hogy a kapitalizmus az Egyesült Államok termelésében elérte a plafont, s ennél a szintnél a termelés növekedése rendkívül lassul, s a gazdaság egészéhez viszonyítva már elenyésző. A Szovjetunió termelése ezzel szemben arányosan és nagy ütemben növekszik és ennek a növekedésnek semmiféle felső korlátja nincs.

Az Egyesült Államok termelésére nemcsak az a jellemző, hogy egy szint körül ingadozik, hanem súlyos megrázkódásoknak — általuk kitalált szép műszóval — recesszióknak van alávetve, visszaesések mutatkoznak, válságtünetek marcangolják; míg a Szovjetunió termelése mentes ezektől a jelenségektől, s az állandó bővülés és növekedés folyamatában van.

VEGYÜK HOZZA mindehhez azt, hogy a termelt javak túlnyomó többségében a Szovjetunió gazdaságának évi növekedése nemcsak ütem, hanem a növekedés abszolút mennyiségében is lényegesen meghaladja az Egyesült Államokét. Ennek alapján világos, hogy a két ország termelési szintje között jelenleg még fennálló szakadék kitöltésének folyamatában vagyunk. Még mintegy 10—12 év szükséges — megbízható közgazdasági számítások alapján — az új kitöltéséhez. Ekkor a szocializmus és a kapitalizmus vezető gazdaságai között létrejön mind a termelt javak, mind pedig az egy főre eső termelés tekintetében a kiegyenlítődés. Szemmel

láthatóan ez az időszak sem lesz hosszú, újabb szakadék fog támadni, de már akkor a szocialista gazdaság javára.

A Szovjetunió és az Egyesült Államok termelése között fennálló különbség eltűnésének döntő időszaka a 7 éves terv. Hiszen — mint az ellenőrző számokból kitűnik — a terv megvalósításának végére sok termelési ágban utolérjük az Egyesült Államokat, néhányban túlszárnyaljuk, sokban pedig szorosan felzárkózunk mellé. A Szovjetunió termelésének nagyarányú növekedése pedig az életszínvonal gyors emelkedését fogja eredményezni. Ez a nagy és az egész emberiség szempontjából fontos mozgás rejlik az acéltónnák milliárd, a villamosenergia-termelés milliárd kilowattjai és a reálbérek 40 százalékos emelkedése mögött.

Tehát a szocializmus vezető országa teljes lendületben van, hogy nagyon rövid idő alatt a termelés tekintetében is maga mögött hagyja a kapitalizmus vezető államát.

Ennek kapcsán érdemes egy pillantást vetnünk az általános képre, a szocialista és kapitalista országok összesített termelése közti viszonyra. Ebben a tekintetben létrejött a kiegyenlítődés. A szocialista országok, amelyekben a földkerekség lakosságának egyharmada él, a világ termelésének már most is egyharmadát adják. Itt tehát azonos szintről indul a békés gazdasági verseny a most elkezdődött időszakban. Arra lehet számítani, hogy a Szovjetunió 7 éves tervének megvalósulásakor a szocialista országok fogják adni a világ termelésének felét. Ennek bekövetkezése döntő fölényt biztosít a szocialista országok javára, a termelés területén is.

NEM KÉTSÉGES mindezek figyelembevételével, hogy kinek a javára dől el a békés gazdasági verseny. Világosan kibontakozik az országok fölénye, amelyekben a termelőerők fejlődésének bőséges keretét biztosító szocialista termelési viszonyok uralkodnak. Ugyanakkor ismét rá kell mutatni, hogy a kapitalizmussal folytatott békés gazdasági verseny és az ebben aratott győzelem csak velejárója a kommunista társadalom megalapozásának. Azt a nagy gazdasági építómunkát, amelyet a Szovjetunió folytat, végeredményben a kommunizmus anyagi, gazdasági bázisának megteremtése, tehát belső tényező határozza meg. A kommunizmus megalapozásával természetesen szükség-szerűen velejár a kapitalista országok gazdaságának túlszárnyalása. Hiszen a kapitalista országokot messze meghaladó termelési eredmények szükségesek a legteljesebb terméshősségen alapuló kommunista társadalom felépítéséhez.

AZOK A TÉNYEZŐK és okok, melyek egyrészt lehetővé, másrészt szükségessé teszik a kommunizmus anyagi-technikai megalapozását, rendkívül sokrétűek. Csak néhány szembeötlőt tekintünk ezek közül. A Szovjetunióban végérvényesen győzött a szocializmus, teljes mértékben befejeződött a szocializmus felépítése. Ez azt jelenti, hogy azok a társadalmi, gazdasági építő feladatok, amelyek most jelentkeznek, a szocializmushoz képest már pluszt jelentenek. Ezek tehát már túlmutatnak a szocializmuson és abba a folyamatba tartoznak, melyek során a társadalom átjut a kommunizmusba. Vagyis a kommunizmus építésének feltétele — a teljes szocializmus — már adva van.

A Szovjetunióban kizárólagosan a szocialista termelési viszonyok uralkodnak. Ezek nemcsak lehetővé teszik a termelés gyorsütemű fokozását, hanem ösztönzik, sarkallják is. A legutóbbi időkből pedig — mint Hruscsov elvtárs beszámolójából kitűnik — érlelődnek a kommunizmusra majdan jellemző termelési viszonyok csírái, amelyek hatványozott mértékben gyorsítják a termelőerők növekedését.

Végül a Szovjetunióban a tudományok és a technika rendkívül gyors fejlődésnek vagyunk szemtanúi. Az elmúlt években számos izellőt kaptunk ebből. A tudományoknak és a technikának a fejlődése pedig egyrészt a termelés nagyarányú fejlesztését, másrészt az ember fizikai erőfeszítéseinek csökkentését teszi lehetővé. A kommunizmus felépítése szempontjából mindkettő rendkívül jelentős. Az előbbi a gazdasági bázis kiszélesítését, a javak egyre fokozódó tömegben való előállítását teszi lehetővé. Az utóbbi pedig módot nyújt minden ember műveltségének, magasszintű szakmai tudásának fejlesztésére, tudatának átforgatására.

EZEK MELLETT természetesen sok más ok és tényező is közrejátszik a Szovjetunió további fejlődésében. Mindezek közül messze kimagaslik a Szovjetunió Kommunista Pártjának vezető szerepe, mely nemcsak meghirdette a kommunizmus felépítésének világos formáló programját, hanem szervezi, vezeti és lelkesíti is a szovjet népet e program valóra-váltására.

Székely Sándor

Nik lehetnek a termelészövetkezetek pártoló tagjai?

A Magyar Közlöny keddi száma közli az Elnöki Tanács rendeletét a termelészövetkezeti pártoló tagságról. A rendelet értelmében a mezőgazdasági termelészövetkezet vagy termelészövetkezeti csoport közgyűlési határozattal pártoló tagnak felvehet állami, szövetkezeti vagy társadalmi szervnél dolgozó személyt. A pártoló tag a termelészövetkezet közgyűlésén tanácskozási és javaslattevési joggal részt vehet, szakképzettsége, tapasztalatai, vagy ismeretei alapján a termelészövetkezetnek politikai, szakmai, gazdasági vagy egyéb segítséget nyújt. A pártoló tag a termelészövetkezet közös munkájában nem köteles részt venni. Amennyiben a pártoló tag földdel és egyéb mezőgazdasági termelőszközökkel rendelkezik, a bevételi kötelezettség ezekre is kiterjed, s a tagot a bevitt föld után földjáraadék, a termelőszközökért és egyéb vagyontárgyakért az alapszabály szerint járó térítés illeti meg.

Megyei aktívaülést tartott a Magyar—Szovjet Baráti Társaság

Vasárnap megyei aktívaülést tartott Hódmezővásárhelyen a Magyar—Szovjet Baráti Társaság. Az ülésen részt vett Katona Sándor, a Hazafias Népfront megyei titkára és Mitru Ibolya, az országos titkárság munkatársa is.

Nagy József, az MSZBT megyei titkára a társaság erősödéséről és eredményeiről, s a nyári feladatokról számolt be. A többi között elmondotta, új MSZBT körök alakultak Csongrád megyében, s megnőtt az aktivisták száma is. Az MSZBT jóslatkerült, nagy látogatottságnak örvendő rendezvények százait tartotta már az ide. Előmondd, baráti estek, Szovjetunióról szóló előadások, kiállítások szerepeltek az évi programban. Ezenkívül sikeres mezőgazdasági és egyetemi napokat, szovjet technika hetét, diákhetet és szovjet filmhetet is rendeztek. Ez utóbbin például 115 ezren tekintették meg a szovjet filmalkotásokat. Nagy érdeklődést váltott ki a kiváló orosz író, Gogol születésének 150. évfordulója alkalmából rendezett olvasómozgalom is. A magyar—szovjet barátság

hónap során többen jártak a megyéből a Szovjetunióban, de a megye MSZBT körei is számos szovjet küldöttet láttak vendégül.

A megyei aktívaülésen Bozó Sándor megyei elnök arany- és ezüstkoszorús jelvénnel, valamint emléklappal tüntetett ki 78 aktivistát a magyar—szovjet barátság mélyítésében kifejtett lelkes tevékenységéért. Ugyancsak ez alkalommal osztották ki a Gogol-olvasómozgalom jutalmait is. A kitüntetett és megjutalmazott MSZBT aktivisták között nagy számban vannak szegediek is.

Önkiszolgáló könyvesbolt a Kársz utcán

A Kársz utcai könyvesboltból néhány napja eltűntek a pultok s a vevő, amikor betoppant, egyszerre ott áll a roskadozó polcok előtt, hogy szabadon válogathasson a könyvek ezrei között. Az üzlet olyanra vált, mint egy könyvtár, ahol leemelheti bárki a figyelmébe illő könyvet, sőt le is ülhet és bele is lapozhat kényelmesen.

Budapest és Miskolc után a szegedi 205-ös számú üzletben próbálják ki ezt az új árusítási módszert, mely a Szovjetunióban és több népi demokráciában már népszerűvé vált. A könyvkereskedelemnek ez az új, kultúraltató formája otthonosabbá teszi az üzletet, érdekesebbé és izgalmasabbá a könyvválasztást, s bizonyára több új barátot is szerez majd a könyvnek, a rendszeres könyvvásárlók ezrei mellé.

Kedvelik külföldön a Szeged vidéki zöldségfeléket

Állami és szövetkezeti kereskedelmünk alaposan felkészült a korai zöldségfelétek értékesítésére, s a megnövekedett export lebonyolítására. Tavasszal a zöldségfeléket a termelőktől közvetlenül például Berlinbe, Prágába, Karlovy Vary-ba, Pozsonyba, Lipscebe szállították.

A gyors, pontos szállítások lehetővé tették, hogy innen, Szeged vidékéről is lényegesen több zöldségfelét exportáljunk, mint korábban. Jellemző, hogy csak szabadföldi salátából egymillió 140 ezer fejet továbbítottunk az elmúlt hetekben külföldre.

Mihálytelekről félmillió csomó retket szállítottak Berlinbe, Lipscebe, Drezdába és a csehszlovák nagyvárosokba.

Megnövekedett a kereslet a Szeged vidéki karalábé iránt is, amelyből eddig 370 ezer csomót továbbított külföldre a szegedi MÉK Vállalat.

A kelkáposzta és a korai fejeskáposzta exportálása most kezdődött meg.

Mint a tapasztalatok mutatják, ebből a két zöldségféléből is minden feleslegünket jó áron tudjuk értékesíteni a külföldi piacokon.

Móra Ferencről nevezték el a Zoltán utcai iskolát

Jeles ünnepi alkalomra gyűltek össze vasárnap délután iskolájuk udvarán a Zoltán utcai Móravárosi Általános Iskola tanulói, a szülői munkaközösség tagjai és számos meghívott vendég. A több mint 140 esztendőös öreg iskola erre a napra megfiatalodott, mert névadó ünnepséget tartottak, s ez alkalmából üttörőket és kisdobosokat is avattak.

Az üttörők fogadalomtétel után meghívott kisövédek mutattak be gyermek-táncot, majd szavalt hangzott el. Ezt követően került sor az iskola névadására. Szeged nagyhírű írója, a finomtollú Móra Ferenc nevét vette fel az iskola. Ez alkalomból dr. Madácsy László egyetemi docens meleg liraisággal átfűtött megemlékezéssel szolt Móráról, az íróról, a tudósról és az emberről.

A megemlékezés után az iskola folyosóján elhelyezett Móra-képet leplezték le, ezt követően pedig az iskola színjátszó Móra Ferenc egyik novelláját adták elő dramatizált formában. Záró-